

[Ole Espersen]

lyse Folketinget om, at der har været 6 eller 7 møder, før aftalen blev undertegnet, og at der var ét eneste møde, hvor jeg ikke var til stede, ét eneste. Nu ryster udenrigsministeren på hovedet; jeg vil meget gerne bede udenrigsministeren dokumentere, at jeg ikke har passet arbejdet dér. Det arbejde har været besværligt, for man skulle spørge mange gange, men jeg har været der alle gange undtagen én eneste.

Så er der noget meget overraskende. Nu siger udenrigsministeren – og det er afsløring af hemmeligheder, kan jeg forstå – at vi jo i virkeligheden har fået bedre fiskerimuligheder, end vi havde før aftalen.

Det er overordentlig interessant af to grunde. For det første fordi ministeren i nævnet – og det tror jeg ikke at ministeren har bestridt, heller ikke officielt – har talt om, at der skulle indgås en kompenserende fiskeriaftale. Hvorfor skal man lave en kompenserende fiskeriaftale, hvis vi har vundet i kraft af den aftale, som ministeren omtaler her?

Den anden grund er, at det svar ville vi gerne have offentliggjort i forbindelse med betænkningen, men det kunne ikke offentliggøres – dette, at vi har fået fordele ved aftalen – af en eller anden grund. Det ville stride mod Danmarks interesser. Men ministeren står altså her og fortæller Folketinget det fra Folketingets tælerstol.

Det er uforståeligt, at så mange af de svar, der er afgivet, bl.a. ganske almindelige kort over energiinteresser, der i øvrigt er offentligt tilgængelige, ikke har kunnet offentliggøres i betænkningen med udvalgets afgørende indstilling til Folketinget.

Så der er tale om mange ting, som det af hensyn til historien burde have været tidsmæssigt muligt at få frem her.

Men jeg skal slutte med at sige én ting, nemlig at grænsefastsættelsen allerede i august-september sidste år er klart lovstridig. Og når ministeren siger, at det er dokumenteret i Justitsministeriet, at den ikke er lovstridig, så vil jeg gerne spørge, hvori denne dokumentation består. Fiskeriministeriet skriver, at nu er grænsen dér og dér – det er ordene – nu er grænsen som aftalt og den gælder. Kan det dokumenteres, at det er i overensstemmelse med loven om Danmarks fiskeriterritorium? Naturligvis kan det ikke det.

Og så er jeg i øvrigt overhovedet ikke eksilbornholmer, jeg har boet derovre i adskillige år, men det er jo ikke så afgørende.

Glistrup (FP):

Udenrigsministerens tale i dag bekræftede på ny, hvilken enorm afgrund der er mellem det fine miljø i guldlokaler, som han færdes i, og de mennesker, som det her drejer sig om. Jeg er ikke et øjeblik i tvivl om, at havde udenrigsministeren holdt sin tale i Det Danske Akademi eller andre finintellektuelle kredse, havde han fået i skokkevis af tikronemønter til belønning for, hvor fin en tale han holdt.

Men jeg kan også sige til udenrigsministeren, at han ikke vil være mere velkommen på Bornholm, end hans forgænger John Christmas Møller var i disse dage for 44 år siden, for det er et svigt af Bornholm, udenrigsministeren her gør sig skyldig i. Og så kan han nok så mange gange sige, at det er småkvæulanteri. For den, der får sin fyrstelige udenrigsminister aflønning hver den 1. i måneden, er det småkvæulanteri, det var udenrigsministerens udtryk om det, som den bornholmske fiskerbefolkning er udsat for i disse år.

Det, der er baggrunden for udenrigsministerens undren over, at der ikke har været nogen bornholmske fiskere, der er trådt frem og har voget hr. udenrigsministeren som den kullede greve, er simpelt hen den ganske enkle sammenhæng, at den regering, som udenrigsministeren er medlem af, i den grad har mishandlet og ødelagt det bornholmske fiskeri.

Det bornholmske fiskeri er ude for hver evig eneste dag at få den ene begæring efter den anden om tvangsauktioner, nye restriktioner, fangstbegrænsninger osv., og derfor kan man – hvis man vil overleve som bornholmsk fisker simpelt hen – ikke bare stille sig op over for en udenrigsminister, som har 163 folketingsmedlemmer bag sig, og sige: Her er udenrigsministeren og regeringen på gale veje. For man ved jo af erfaring, at man bare bliver knubset af den regering, der er tale om. Sådan er rent faktisk levestandarden og leveforholdene, hvor man kæmper for at bevare sin familie, kæmper for at bevare hus og hjem, kæmper for at bevare kutteren, som er pantsat i Bornholmerbanken langt op over, hvad den kan indbringe på en tvangsauktion. Derfor har det været det, som udenrigsministeren kalder eksilbornholmere,